

Judecătoria Hîncești
Judecător: N. Rusu
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, L. Bulgac și N. Simeciuc

Î N C H E I E R E

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu

Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Carmanschi Vitalie în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Miriamplast&Co”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Miriamplast&Co” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Hîncești, privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 4 aprilie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Hîncești, casată hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 25 septembrie 2015, fiind emisă o nouă hotărîre,

a c o n s t a t a t:

La 5 noiembrie 2014, avocatul Carmanschi Vitalie în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Miriamplast&Co” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Hîncești, privind anularea actului administrativ.

În motivarea pretențiilor a indicat că consideră contrare prevederilor legale punctele 1, 2, 3, 4, 5 și 6 lit. a), b), c), e) din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Hîncești nr. 264 din 30 mai 2014 și neîntemeiat s-a exclus de la decontarea bugetară factura fiscală FB 2080436 din 1 august 2012, or nu există temei de a aprecia ca fiind fictivă factura respectivă.

Specifică reclamantul că tranzacția este confirmată prin factură și procesul-verbal de primire-predare a serviciilor. Tranzacția și factura fiscală fiind acte juridice legale, care nu au fost declarate fictive sau nule printr-o hotărîre a instanței de judecată. Tranzacția dată a fost anterior verificată și i-a fost confirmată valabilitatea în rezultatul controlului prin contrapunere efectuat de IFS Hîncești, fiind întocmit actul de control nr. 3-5179621 din 28 decembrie 2012.

Consideră că Societatea cu Răspundere Limitată „RI&IZ Grup”, în baza declarațiilor administratorului căreia a fost declarată fictivă factura fiscală FB 2080436 din 1 august 2012, are interes și tinde să evite propria povară a impunerii fiscale astfel, controlul efectuat îl consideră formal, iar constatările nefondate

Reclamantul a precizat că este necesar a fi anulat punctul 6 lit. d), f), g), h), i) și j) din decizia contestată ca fiind contrare prevederilor legii, or IFS Hâncești neîntemeiat a apreciat că lui Golban Stanislav ar fi trebuit să i se calculeze salariu pe perioada martie 2013-februarie 2014.

La 24 decembrie 2014, avocatul Carmanschi Vitalie în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Miriamplast&Co” a înaintat o cerere prin care a concretizat pretențiile din cererea de chemare în judecată (f.d. 92, vol. I).

Solicită reclamantul anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Hâncești nr. 264 din 30 mai 2014 în punctele 1, 2, 3, 4, 5, și 6 lit.), b), c), d), e), f), g), h), i) și j), ca fiind ilegală.

Prin hotărârea Judecătorei Hâncești din 25 septembrie 2015, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Miriamplast&Co” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Hâncești, privind anularea actului administrativ. A fost declarată nulă parțial decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Hâncești nr. 264 din 30 mai 2014 și anume în punctele nr. 1, 2, 3, 4, 5, și 6 lit. a), b), c), d), e), f), g), h), i) și j), ca fiind emisă contrar prevederilor legii (f.d. 167, 171-173, vol. I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată se încadrează în prevederile legii.

Manifestînd dezacord față de hotărîrea primei instanțe, la 1 octombrie 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Hâncești a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Hâncești, casată hotărârea Judecătorei Hâncești din 25 septembrie 2015, fiind emisă o nouă hotărîre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Miriamplast&Co” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Hâncești, privind anularea actului administrativ a fost respinsă ca nefondată (f.d. 198, 199-208, vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 octombrie 2016, a fost admis recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Miriamplast&Co”, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016, cauza fiind remisă pentru rejudecare în instanța de apel – Curtea de Apel Chișinău (f.d. 226-237, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 4 aprilie 2017, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Hâncești, casată hotărîrea Judecătorei Hâncești din 25 septembrie 2015, fiind emisă o nouă hotărîre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Miriamplast&Co” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Hâncești, privind anularea actului administrativ a fost respinsă ca nefondată (f.d. 27, 28-36, vol. II).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a dat o

apreciere obiectivă și justă probelor administrate, nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și încorect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptând o hotărîre neîntemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 28 iulie 2017, avocatul Carmanschi Vitalie în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Miriamplast&Co”, fiind împuternicit prin mandatul nr. 0477961 din 31 octombrie 2014 (f.d. 1, vol. I), a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel, nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău, prin care la 20 mai 2017 a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 37, vol. II), fiind recepționată de către recurent la 30 mai 2017 (f.d. 47, vol. II).

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 18 august 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, iar la 18 septembrie 2017, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care intimatul a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă

recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de avocatul Carmanschi Vitalie în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Miriamplast&Co” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Carmanschi Vitalie în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Miriamplast&Co” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Carmanschi Vitalie în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Miriamplast&Co” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea

